

Sygn. akt V KK 260/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **K. A.**

skazanej za czyn z art. 65 § 1 k.w. i art. 431 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowywaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 26 października 2017 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w P.
z dnia 19 stycznia 2017r.

uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj.:

- skazującej K. A. za czyn z art. 431 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowywaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 487) i w tym zakresie na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. postępowanie umarza, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

- zawierającej orzeczenie o karze grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prawomocnym mandatem karnym funkcjonariusz Policji w dniu 15 października 2016 r. nałożył na K. A. grzywnę w kwocie 100 zł za spożywanie w P. napoju alkoholowego (piwa) w miejscu, gdzie jest to zabronione, tj. za popełnienie wykroczenia z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowywaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 487 – dalej także: u.w.t.p.a.).

Niezależnie od tego do Sądu Rejonowego w P. wpłynął wniosek o ukaranie bez przeprowadzania rozprawy K.A. za to, że:

1. w dniu 14 października 2016 r. ok. godziny 3.05 w P. na ul. W. umyślnie wprowadziła w błąd organ państwowy, tj. funkcjonariuszy Policji, upoważnionych z mocy ustawy do legitymowania, co do tożsamości własnej, poprzez podanie błędnego numeru Pesel, imienia matki oraz adresu zamieszkania,
 2. w tym samym miejscu, czasie i okolicznościach wbrew zakazowi spożywała alkohol w miejscu objętym zakazem, w postaci piwa
- tj. za wykroczenia z art. 65 § 1 k.w. i art. 43¹ ust. 1 u.w.t.p.a.

Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 19 stycznia 2017 r., uznał obwinioną K. A. za winną popełnienia zarzucanych jej wykroczeń z art. 65 § 1 k.w. i art. 43¹ ust. 1 u.w.t.p.a. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył jej karę grzywny w kwocie 200 zł, zwalniając obwinioną od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa wydatków postępowania oraz od opłaty.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 18 lutego 2017 r.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. zaskarżył wyrok w części dotyczącej skazania za czyn art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowywaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz w zakresie orzeczonej kary grzywny, na korzyść K. A. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie

przepisu prawa procesowego, tj. art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., polegające na skazaniu obwinionej K. A. zaskarżonym wyrokiem nakazowym za czyn z art. 43¹ ust. 1 u.w.t.p.a. popełniony w dniu 14 października 2016 r. w P. pomimo tego, że prawomocnym mandatem karnym z dnia 14 października 2016 r. K. A. ukarana została za popełnienie tego samego wykroczenia, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

Podnosząc ten zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w części dotyczącej czynu z art. 43¹ ust. 1 u.w.t.p.a., zaś w pozostałym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, a wobec tego, że została wniesiona na korzyść skazanej, było możliwe uwzględnienie jej w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Materiały zawarte w aktach sprawy Sądu Rejonowego o uchylenie nałożonego na K. A. mandatu karnego, potwierdzają, że wobec wymienionej przeprowadzono postępowanie i skazano ją zaskarżonym wyrokiem nakazowym za wykroczenie określone w art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowywaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, chociaż wcześniej za to samo wykroczenie została na nią nałożona prawomocnym (art. 98 § 3 k.p.k.) mandatem grzywna. Dla porządku należy wspomnieć, że inaczej niż podano w kasacji, wspomniany mandat został wystawiony w dniu 15 października 2016 r. (k. 2 i 3 akt sprawy III KO 335/17). Wynika z tego, że w tym dniu, a nie 14 października 2016 r. (data rozpoczęcia służby o godz. 23.00 przez funkcjonariuszy Policji), jak w ślad za wnioskiem o ukaranie przyjęto w wyroku, skazana dopuściła się wykroczenia.

Nie ulega zatem wątpliwości, że skazując K. A. za wykroczenie z art. 65 § 1 k.w., Sąd orzekający rażąco naruszył art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., czego nie zmienia okoliczność, iż wydając wyrok nie miał wiedzy o wcześniej podjętych wobec obwinionej czynnościach prawnych. Wymieniony przepis stanowi, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte,

toczy się. Nierespektowanie tego unormowania sprawia, że aktualizuje się określona w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. bezwzględna przyczyna uchylenia orzeczenia.

W tym stanie rzeczy należało postąpić zgodnie z wnioskiem kasacji, tj. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć wobec K. A. postępowanie – w części dotyczącej czynu z art. 43¹ ust. 1 u.w.t.p.a., a kosztami postępowania w tej części obciążyć Skarb Państwa (art. 118 § 2 k.p.w.). Skoro skazanej przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w. wymierzono za dwa wykroczenia łącznie karę grzywny, to skarżący trafnie podniósł, że zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia przez Sąd w przedmiocie grzywny za przypisane K. A. wykroczenie z art. 65 § 1 k.w. Dlatego zaskarżony wyrok uchylono także w części zawierającej orzeczenie o karze grzywny i w tym zakresie sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.

kc